

טבילת כלים וקבלת התורה

1. הר"ן על הרי"ף מסכת עבודה זרה דף לט עמוד ב

ת"ר הלוקח כלי תשמיש מן העובדי כוכבים וכו' מדיחן ומטבילן. פירשו בירושלמי שצריך להטבילן מפני שיצאו מטומאתו של עובד כוכבים ונכנסו לקדושתו של ישראל ולפיכך נראה שצריך להכשיר הכלי תחלה לפי מה שהוא בהדחה או בהגעלה או בלבון ואחר כך יטבילנו אבל אם הטבילו תחלה הרי הוא בשעת טבילה בטומאתו כטובל ושרץ בידו. . . .

2. תלמוד בבלי מסכת יבמות דף מז עמוד ב

. . . ושני ת"ח עומדים על גביו, ומודיעין אותו מקצת מצות קלות ומקצת מצות חמורות; טבל ועלה - הרי הוא כישראל לכל דבריו. אשה, נשים מושיבות אותה במים עד צוארה. . . .

3. תוספות מסכת יבמות דף מז עמוד ב

מטבילין אותו מיד - משמע שהמילה קודם טבילה וכדאמר אין גר עד שימול ויטבול ותימה דאמר בהערל (לקמן דף עח.) מעוברת שנתגיירה בנה אין צריך טבילה ואר"י דשאני התם דאכתי לא חזי למילה.

4. חידושי הרישב"א מסכת יבמות דף מז עמוד ב

שהויי מצות לא משהינן. וא"ת ולמה משהינן אותו למולו בתחלה ולהמתין עד שיתרפא, יטבילוהו בתחלה. וי"ל כשהוא ערל אין טבילה מועלת דהו"ל כטובל ושרץ בידו ואפילו בדיעבד מעכב, ותדע דהלוקח כלים מן הגוים שצריכים להגעיל ולהטביל הגעלה קודמת, ואף על גב דהתם בדיעבד אם הקדים טבילה יצא שאני הכא דטומאת ערלות טומאה גמורה, אבל רבינו הרמב"ן ז"ל כתב דבדיעבד אם טבל קודם מילה עלתה לו טבילה, והביא ראיה מדאמרינן לקמן בפ' הערל (ע"ח א') גיורת מעוברת שטבלה בנה אין צריך טבילה ואמרינן לה התם אפילו למ"ד דעובר לאו ירך אמו הוא וכן כתבו קצת רז"ל ב"ה, ומ"ה הר"ם דחה ראיה זו, דשאני התם דכשהוא במעי אמו אינו בן מילה והרי הוא כנקבה דסגי ליה בטבילה, וכשנולד ומלין אותו אינו אלא כמו שמלין ישראל ערל שבלאו הכי נמי ישראל הוא, הא בכל שצריך מילה בשעת גירותו אם קדמה טבילה למילה חוזר וטובל.

5. תלמוד בבלי מסכת יבמות דף מז עמוד א

ת"ר: גר שמל ולא טבל - ר"א אומר: הרי זה גר, שכן מצינו באבותינו, שמלו ולא טבלו; טבל ולא מל - ר' יהושע אומר: הרי זה גר, שכן מצינו באמהות, שטבלו ולא מלו; וחכמים אומרים: טבל ולא מל, מל ולא טבל - אין גר, עד שימול ויטבול.

6. תלמוד בבלי מסכת פסחים דף סח עמוד ב

אמר רבי אליעזר ומה אם שחיטה וכו'. רבי יהושע לטעמיה, דאמר: שמחת יום טוב נמי מצוה היא. דתניא, רבי אליעזר אומר: אין לו לאדם ביום טוב אלא או אוכל ושותה או יושב ושונה. רבי יהושע אומר: חלקהו, חציו לאכילה ושתיה וחציו לבית המדרש. ואמר רבי יוחנן: ושניהם מקרא אחד דרשו, כתוב אחד אומר עצרת לה' אלהיך, וכתוב אחד אומר עצרת תהיה לכם. רבי אליעזר סבר: או כולו לה' או כולו לכם. ורבי יהושע סבר: חלקהו, חציו לה' וחציו לכם. (עב"ם סימן) אמר רבי אליעזר: הכל מודים בעצרת דבעינן נמי לכם. מאי טעמא - יום שניתנה בו תורה הוא.